

Οπλοφορία και οπλοκατοχή στην Κρήτη

Επιχειρούμε να προσεγγίσουμε το φαινόμενο της οπλοφορίας και οπλοκατοχής στην Κρήτη. Διερευνούμε αρχικά την ιστορική σχέση των Κρητών με τα όπλα, αναλύουμε τις μορφές της εγκληματικότητας που προκύπτουν απ το φαινόμενο, παρουσιάζουμε τον ιδιόμορφο κώδικας συνεννόησης που χρησιμοποιούν οι έμποροι και οι πελάτες, αλλά και τον τρόπο που διοχετεύονται τα όπλα στο νησί .Τέλος καταγράφουμε τις καταστροφικές συνέπειες έτσι όπως διαμορφώνονται στα νοσοκομεία της Μεγαλονήσου.

Ακόμα και σήμερα στις ορεινές βουνοκορφές της Κρήτης οι κάτοικοι του νησιού συνυπάρχουν με τα όπλα. Η πλασματική ασφάλεια, ο φόβος της βεντέτας, οι ζωοκλοπές, η εγκληματικότητα, τα ήθη, τα έθιμα, όλα οδηγούν στο αναμφισβήτητο γεγονός της οπλοφορίας. Ο άγραφος νόμος της σιωπής φέρνει ακόμα και τις διωκτικές αρχές, που επιχειρούν να επιβάλλουν και να εφαρμόσουν τους γραπτούς νόμους του κράτους, με ελάχιστα όμως αποτελέσματα, σε δύσκολη θέση.

Στον 21ο αιώνα άντρες , γυναίκες και παιδιά έχουν μόνιμα πάνω τους το πιστόλι. Σε ορεινά χωριά του νησιού τα παιδιά οπλοφορούν από 8 χρονών και οι γονείς τους τα μαθαίνουν σκοποβολή.

Οι Κρητικοί συνεχίζουν μια μακράιωνη παράδοση η οποία εξελίσσεται σε κακή και επικίνδυνη συνήθεια.

Το ποσοστό αδειών οπλοφορίας ή οπλοκατοχής που υπάρχει στην Κρήτη είναι το μεγαλύτερο από όλες τις περιοχές της χώρας, αμέσως μετά από αυτό της περιοχής του λεκανοπεδίου Αττικής. Στην Κρήτη, το 2005 οπλοφορούν ή κατέχουν όπλα νόμιμα περισσότερα από 4.500 άτομα και από αυτά σχεδόν ένα στα δύο έχει περισσότερα από ένα όπλα. Όπως εκτιμούν οι αστυνομικές αρχές, σε κάθε όπλο που έχει δηλωθεί σύμφωνα με τις επιταγές του νόμου, αντιστοιχούν πολλαπλάσια

παράνομα όπλα, ενώ είναι μεγάλος ο αριθμός των παλαιών όπλων που φυλάσσονται ως “κειμήλια και ενθύμια”.

Γνωρίζουμε πολλά ιδιαίτερα για την ανατολική Κρήτη. Έχουν πέσει στην αντίληψή μας ακόμα και συγκεκριμένα σημεία αγοραπωλησίας. Άλλες φορές το σύνθημα είναι απαραίτητο για την προσέγγισή τους, κι άλλες είναι τόσο απλά τα πράγματα καθώς όταν το φέρνει η κουβέντα κι έχεις κερδίσει την εμπιστοσύνη του πωλητή με ένα «λόγο τιμής» βρίσκεσαι μπροστά σε μια ατέλειωτη ποικιλία που προσφέρει η μαύρη αγορά και είναι προσιτή στον καθένα ενδιαφερόμενο. Όλα αυτά προστατεύονται από το νόμο της σιωπής-ακόμα και για την τέταρτη εξουσία- που είναι τόσο ισχυρός ώστε αναπόφευκτα υπακούει καθένας πολίτης αφού οι συνέπειες στην περίπτωση ανυπακοής είναι απόλυτα καταστροφικές για τη ζωή του.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η αρχή της συνήθειας της οπλοκατοχής και οπλοφορίας στην Κρήτη μπορεί να χάνεται στο βάθος των αιώνων , σίγουρα όμως έχει σχέση με τις ποικίλες επιδράσεις και επιδρομές των κατακτητών που ανάγκασαν τους κρητικούς να ξυπνούν και να κοιμούνται αρματωμένοι και να αντιστέκονται στο πέρασμα των Ενετών , των Αράβων , των Τούρκων αλλά και των σύγχρονων κατακτητών του Δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου.

Από το 1206 που κατελήφθη τα νησί από τον κόμη της Μάλτας, τον Ενρίκο Πεσκατόρε και από το 1645 που αρχίζει η Τουρκοκρατία στο νησί, οι κρητικοί ήταν αναγκασμένοι να αμύνονται. Έτσι η οπλοφορία πέρασε υποχρεωτικά από γενιά σε γενιά και αποτέλεσε αρχικά τιμή και υπερηφάνεια για τον κρητικό. Οι Κρητικοί χρειάστηκαν όπλα για να τρέξουν σε όλους τους απελευθερωτικούς αγώνες και στη συνέχεια να γράψουν την εποποιία της Μάχης της Κρήτης . Από εκείνες τις περιόδους το όπλο φαίνεται πως έγινε για τον κρητικό η φυσική απόληξη του χεριού του.

Η Κρήτη ελευθερώθηκε στο τέλος του 1898 με διαρκείς επαναστάσεις και εξεγέρσεις. Κατά την περίοδο της αυτονομίας , δηλαδή ως το 1913, η κρητική πολιτεία με φωτισμένους πνευματικούς ανθρώπους και πολιτικούς, παρά το γεγονός ότι δεν είχε γίνει ακόμη η ποθητή ένωση με την Ελλάδα κατάφερε σε σημαντικό βαθμό με συγκεκριμένες θεσμικές παρεμβάσεις, όπως η δημιουργία έσκοπευτικών συλλόγων, να ελέγξει μια κοινωνική και φυσική ανάγκη της εποχής, καθώς οι κρητικοί ήταν αναγκασμένοι να έχουν όπλα για τον φόβο των Τουρκοκρητικών.

Μάλιστα η κρητική πολιτεία κατάφερε να προσανατολίσει την εκπαίδευση των

Κρητών στα όπλα να την διοχετεύσει στους εθνικούς αγώνες για την απελευθέρωση της Μακεδονίας και της Ηπείρου. Ακόμα και τα υψηλού επιπέδου ιδιωτικά σχολεία του Ηρακλείου είχαν ειδικό μάθημα τις πολεμικές τέχνες με προσανατολισμό το εθνικό ζήτημα.

Μετά το 1913 η οπλοφορία και ειδικά η οπλοχρησία, είναι μηδαμινές, αφού το όπλο δεν αποτελεί έκφραση δύναμης και εξουσίας, γιατί στο νέο σύστημα ηθικών αξιών «τα παλικάρια έχουν τα όπλα στην κασέλα και όχι μαζί τους».

Στη δεκαετία του 1970 όμως και κυρίως στη δεκαετία του 1980 επικρατεί το καταναλωτικό μοντέλο και ο νεοπλουτισμός είναι σε έξαρση σε όλη την Κρήτη, λόγω της μαζικοποίησης του τουρισμού, της εντατικοποίησης των καλλιεργειών (θερμοκήπια) και της ανάπτυξης του εμπορίου.

Η κοινωνική εγωκεντρικότητα και ατομοκρατία ιδιαίτερα στις «σκληρές» κοινωνικές ομάδες (ζωοκλέφτες, προστάτες) και στους νέους που δεν έχουν οράματα και ιδανικά δίνει στο όπλο νέα διάσταση καθώς αποτελεί νέο καταναλωτικό φετίχ.

Είναι χαρακτηριστικό αυτών που κάνουν χρήση των όπλων ότι ποτέ δεν έχουν πάρει το προσωπικό ρίσκο να αναμετρηθούν με κάποιο αντίπαλο, αλλά στήνουν ενέδρα εκ του ασφαλούς, και μάλιστα τις περισσότερες φορές με τη βοήθεια ολόκληρης παρέας.

Οι οικογενειακές διαφορές, οι επαγγελματικές αντιζηλίες, οι ιδιοκτησιακές αντιδικίες, οι οικονομικές αντιπαραθέσεις, λόγω εντυπωσιασμού και γοήτρου, ανδρισμού, επίδειξης και προσωπικής επιβεβαίωσης είναι μερικοί λόγοι που μπορούν να οπλίσουν το χέρι κάποιου και όχι απαραίτητα γηγενή κρητικού.

Η περίφημη επιστροφή στις ρίζες, η αναβίωση και διατήρηση των παραδόσεων χρησιμοποιείται σαν πρόσχημα, για την διατήρηση συνηθειών και πράξεων που έστω κι αν είχαν στο παρελθόν ένα λόγο ύπαρξης, στην εποχή μας υποθάλπουν την εγκληματικότητα, αποτελούν πρώτου βαθμού απειλή της ζωής και στοιχείο παρακμής.

Η εικόνα των πυροβολισμών στους γάμους και σε κάθε είδους κοινωνικές εκδηλώσεις μέχρι και τις υποδοχές όλου του φάσματος των πολιτικών αρχηγών είναι ίσως η πιο αθώα πλευρά του φαινομένου.

Η κατοχή όπλων από ανθρώπους που όχι μόνο δεν έχουν την ανάλογη συγκρότηση προσωπικότητας αλλά και από παιδιά ακόμη, οδηγεί σε ατυχήματα οδυνηρά. Συνεχώς επιβεβαιώνεται πως η κατοχή όπλου ωθεί πιο εύκολα το νου και την ευαίσθητη καρδιά μια διαταραγμένης προσωπικότητας στο έγκλημα και την αυτοκτονία. Η οπλοφορία όμως είναι πλέον φαινόμενο που έχει οδηγήσει την επιβολή του ισχυρού στον αδύνατο, το εύκολο έγκλημα και την οργάνωσή του σε

ξένα για την Κρήτη πρότυπα με απρόβλεπτες εξελίξεις και διαστάσεις.

ΜΟΡΦΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Η παραδοσιακή παρουσία των λεσχών και του παράνομου τζόγου ευνόησε και ευνοεί την παρουσία των όπλων αφού πολλές διαφορές λύνονται με το φόβο αλλά και την χρήση τους.

Η καλλιέργεια χασίς με την προστασία των όπλων οργανώθηκε σε σύγχρονα αρδευόμενες και προστατευόμενες μονάδες με αμύθητο τζίρο χρημάτων , ενώ νέες μορφές εγκλήματος όπως η προστασία και η εκμετάλλευση των μεταναστών κάνουν την εμφάνιση τους .

Ο φόβος και ο τρόμος των επιχειρηματιών της Κρήτης είναι τα νέα κυκλώματα Μαφίας που λυμαίνονται την αγορά του νησιού. Ντόπιοι και ξένοι μαφιόζοι «κατέπλευσαν» στην Κρήτη τα τελευταία χρόνια και εμφανίστηκαν σαν τουρ-οπερέϊτορς . Σκοπός τους είναι να ελέγξουν τον τουρισμό και τους οικονομικούς μετανάστες στην Μεγαλόνησο. Υποψήφια θύματά τους ξένοι που έρχονται να περάσουν τις διακοπές τους στην Κρήτη ή να εργαστούν. Τους κρατούν ομήρους και κατευθύνουν τις μετακινήσεις τους. Οι μαφιόζοι πλησιάζουν επιχειρηματίες του νησιού κυρίως ιδιοκτήτες καταστημάτων με γούνες και είδη ρουχισμού καθώς και ιδιοκτήτες ξενοδοχείων, μπαρ, εστιατορίων και τους προτείνουν συνεργασία. Ζητούν ποσοστά για κάθε πελάτη ή πελάτισσα που θα πηγαίνουν. Είναι αδίστακτοι στις μεθόδους που χρησιμοποιούν και απειλούν όσους επιχειρηματίες αρνηθούν να συνεργαστούν μαζί τους με την απειλή των όπλων.

Η ανεξέλεγκτη δράση τους επεκτάθηκε στη διακίνηση αλλοδαπών γυναικών. Με τη μέθοδο του ενοικίου Ουκρανές, Ρωσίδες, Πολωνέζες και Βουλγάρες προωθούνται στην Κρήτη νοικιάζονται στα μπαρ του νησιού που τα τελευταία χρόνια ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια. Απαραίτητη προϋπόθεση να πηγαίνουν με πελάτες. Εγκλήματα καλά οργανωμένα με την επιβολή των όπλων πολλές φορές με διαστάσεις κοινωνικές τέτοιες που καταστρέφουν οικονομικά αλλά και ηθικά πολλές οικογένειες του νησιού. Στην Κρήτη έχουν καταφύγει πολλοί Ρώσοι με ελληνικά διαβατήρια εκμεταλλευόμενοι το καθεστώς των Ελληνοποντίων πολλοί απ' αυτούς μάλιστα αποτελούν τους μπράβους των μπαρ της Κρήτης.

Με την Λερναία Ύδρα μοιάζει η τοκογλυφία στο νησί. Τα πολλά κεφάλια της καταβροχθίζουν και οδηγούν σε πτώχευση πολλούς επιχειρηματίες. Με την αδίστακτη μαφία των τοκογλύφων σχετίζονται πρόσωπα υπεράνω υποψίας. Κατά καιρούς η επιχειρηματική κοινωνία της Κρήτης κάνει λόγο για ευυπόληπτους κυρίους, οι οποίοι παράλληλα με τις δραστηριότητές τους έχουν στήσει αόρατες παρατράπεζες. Η εξάπλωση των τοκογλύφων που εισπράττουν τους τόκους με

βίαιο τρόπο, με την απειλή όπλων ακόμη και με απαγωγές, είναι κοινό μυστικό σε όλη την Κρήτη. Όλοι γνωρίζουν αλλά σιωπούν. Από τις εκατοντάδες περιπτώσεις τοκογλυφίας στην Κρήτη ελάχιστες έφτασαν στην Δικαιοσύνη.

ΟΤΑΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΜΙΛΑΝΕ

Έμποροι όπλων και πελάτες έχουν φτιάξει τη δική τους γλώσσα επικοινωνίας. Για παράδειγμα “Γαργαλιστήρι” λένε τη σκανδάλη. “Κουφέτα” τις σφαίρες “Τουρτουρίζω” σημαίνει πυροβολώ. Στον περίεργο αυτό κόσμο που ζωή και θάνατος συγκατοικούν, κάποιοι ονομάζουν “φιλανθρωπικές” τις σφαίρες που αν και τραυματίζουν, υπάρχει περίπτωση το θύμα να ζήσει και “χωστές” τις ύπουλες σφαίρες, αυτές που τα τραύματα που προκαλούν σημαδεύουν τον αποδέκτη τους μια ολόκληρη ζωή.

Στην άγρια δύση της Κρήτης οι μπαλωθιές σε γλέντια είναι καθημερινό φαινόμενο. Αν και οι σφαίρες είναι πανάκριβες, οι Κρητικοί είναι απτόητοι. Σε βαφτίσεις και γάμους πέφτουν χιλιάδες σφαίρες . Αν αναλογιστεί κανείς πως κάθε σφαίρα στοιχίζει 2 -5 ευρώ στη μαύρη αγορά, τότε με αυτά τα ποσά χτίζονται σπίτια! Αξίζει να σημειωθεί πως υπάρχουν οικογένειες που στερούνται τα προς το ζην προκειμένου να αγοράσουν σφαίρες.

ΓΙΑ ΤΗΝ... ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Η αγορά της Κρήτης αποτελεί αναμφισβήτητα μια από τις πιο κερδοφόρες στην εμπορία όπλων και πυρομαχικών. Τα τελευταία χρόνια πουλάνε τα όπλα σπείρες επαγγελματιών, άνθρωποι υπεράνω υποψίας με καλές γνωριμίες παντού. Το οπλοστάσιο των Κρητικών συνεχώς ανανεώνεται και εμπλουτίζεται με μοντέλα όπλων τελευταίας τεχνολογίας. Ανάλογα με το βαλάντιο του ενδιαφερόμενου και με τις κατάλληλες διασυνδέσεις ο υποψήφιος αγοραστής μπορεί να επιλέξει μεταξύ πιστολιών και περιστρόφων όλων των τύπων και διαμετρημάτων από αυτόματα όπλα μέχρι κα τουφέκια εφόδου. Στο νησί κυκλοφορούν σήμερα παράνομα περισσότερα από 800.000 όπλα. Όπλα που έρχονται από παντού: Ιταλία, Γερμανία, Αμερική, Τσεχοσλοβακία, Γαλλία, Λιβύη, Ισραήλ, Αλβανία

Τα προβλήματα της Ελληνο-αλβανικής μεθορίου, καλείται να αντιμετωπίσει κατά κύριο λόγο η Ελληνική Αστυνομία (μεταβατικά αποσπάσματα , νεοσύστατα τμήματα συνοριακής φύλαξης κλπ) η οποία με τα υπάρχοντα υλικοτεχνικά μέσα και σε συνεργασία με τις λοιπές αρχές (λιμενικές , στρατιωτικές, τελωνειακές), προσπαθεί να επιτελέσει τον ρόλο της , που είναι εξαιρετικά αναγκαίος αλλά και δύσκολος.

Μεγάλες ποσότητες όπλων μεταφέρουν στη Μεγαλόνησο και οι επαναπατριζόμενοι

Κρητικοί που έρχονται από τη «γη της Επαγγελίας» την Αμερική. Στις ΗΠΑ και στον Καναδά αγοράζουν ολόκληρα κιβώτια με όπλα που τα φέρουν ως οικοσκευές. Στην παράνομη διακίνηση όπλων πρωταγωνιστούν και οι οδηγοί ή οι ιδιοκτήτες φορτηγών που εκτελούν δρομολόγια εξωτερικού.

Οι τιμές ξεκινούν από 600 ευρώ και φθάνουν μέχρι και 6.000 ευρώ. Τα πιο δημοφιλή όπλα είναι: Η Μπερέτα το Μπράουνινγκ των 9 mm, το περιστροφικό Σμιθ Γουέσον, τα Λούγκερ και τα Μάγκνουμ. Τα Καλάσνικοφ και τα Ούζι με σκόπευτρο λέιζερ είναι η «αφρόκρεμα» στο εμπόριο όπλων. Οι τιμές βέβαια εξαρτώνται και από το εάν και πόσο είναι μεταχειρισμένα τα όπλα. Το Ηράκλειο φαίνεται ότι παίζει σημαντικό ρόλο στη διακίνηση, αφού προσφέρεται από τη γεωγραφική του θέση, την οικονομική ευρωστία του και την πληθυσμιακή υπεροχή του.

ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΚΑΙ ΚΑΚΩΣΕΙΣ

Οι κακώσεις από πυροβόλα όπλα απασχολούν όλες τις χειρουργικές ειδικότητες των νοσοκομείων της Κρήτης αρκετά συχνά, ενώ από πλευράς βαρύτητας αποτελούν τις πιο πολλές φορές δύσκολα αντιμετωπίσιμα περιστατικά, με μεγάλη νοσηρότητα και θνητότητα. Αφορούν εγκληματικές ενέργειες, ατυχήματα και αυτοκτονίες. Απαιτούν εξειδικευμένη γνώση και εμπειρία που πολλές φορές δεν υπάρχει, αφού πρόκειται για πολεμικά τραύματα σε καιρό ειρήνης και χρειάζονται ιδιαίτερη αντιμετώπιση ενώ έχουν ξεχωριστή συμπεριφορά και πορεία. Κι αυτό γιατί το τραύμα από πυροβόλο ή κυνηγετικό όπλο επιφέρει κακώσεις τόσο τοπικά όσο και μακριά από το σημείο που διέρχεται η βολίδα. Η θνητότητα είναι αυξημένη ενώ οι αναπηρίες που εγκαθίστανται είναι πολλές, σοβαρές και συχνά μόνιμες. Η αντιμετώπιση απαιτεί εκτός των άλλων ακριβή γνώση του τρόπου που επήλθε ο τραυματισμός, αφού λεπτομέρειες που έχουν να κάνουν με τη βολή είναι χρήσιμες στη διάγνωση και την αντιμετώπιση των κακώσεων. Τις περισσότερες φορές ανεξάρτητα με το αίτιο της κάκωσης ακόμα και στο σημείο αυτό ο γιατρός αντιμετωπίζει ένα μυστικισμό και σιωπή γύρω από το συμβάν από τον ίδιο τον παθόντα αλλά και από ένα πλήθος φίλων, συγγενών και συγχωριανών που συνήθως συνοδεύουν τον τραυματία και που δημιουργούν εμπόδιο στο λειτούργημά του αλλά και πρόσθετη συναισθηματική φόρτιση στο έργο του. Οι άνδρες είναι η πλειοψηφία των εγκληματικών κακώσεων με πυροβόλο όπλο, ενώ στα ατυχήματα πολλές φορές θύματα είναι και μικρά παιδιά.

Μείζον πρόβλημα για την κοινωνία της Κρήτης με απρόβλεπτες συνέπειες για το μέλλον εξελίσσεται η οπλοφορία και οπλοκατοχή. Χωρίς αντίκρισμα ωστόσο παραμένει η κατακραυγή και η αποδοκιμασία πολιτών και φορέων. Όσο κι αν η κυβέρνηση κάνει έκκληση για τον περιορισμό του φαινομένου είναι γεγονός πως

τα αποτελέσματα δεν είναι τα αναμενόμενα.

Χαρακτηριστική είναι η διακήρυξη του Πανεπιστημίου Κρήτης που αν και εκδόθηκε πριν δεκατέσσερα χρόνια παραμένει πάντα επίκαιρη καθώς εστιάζεται στην ουσία του προβλήματος επισημαίνοντας τα εξής:

*Καταδίκη του φαινομένου της οπλοκατοχής που αποτελεί εκφυλισμό ηρωικών παραδόσεων του νησιού.

*Η χρήση των όπλων είναι βάρβαρη συνήθεια που δεν συμβιβάζεται με τη φιλόξενη διάθεση και τις εθιμικές παραδόσεις της Κρήτης.

*Οι αστυνομικές και δικαστικές αρχές πρέπει να δείξουν αποφασιστικότητα στη λύση του προβλήματος.

*Η πολιτική ηγεσία πρέπει να δώσει πρώτη το στίγμα για τον βαθμιαίο εκφυλισμό του φαινομένου.

Πηγή: fakeloi.blogspot.com